

dalával hivatalos könyvvizsgálat, cenzura nélkül kinyomatták. A friss nyomtatványok néhány pillanat múlva ezrével kerültek ki a gyorsajtó alól, azokat szakadatlanul osztogatták s bár az eső szakadt, a nép nem tágitott addig, amíg mindenki el nem látta magát a felszabadult sajtó első termékeivel. Eközben többen szóltak a néphez.

Délután a Múzeum-téren gyűlt össze ismét a nép s elhatározta, hogy a városházára megy, ott a városi tanácsot az egyesülésre és kívánatainak elfogadására szólítja fel. Mikor a nemzet kívánságait a város tanácsa is elfogadta s azt a magáénak ismerte el, az alpolgármester az ablakon át felmutatta az alant várakozó népnek. Az óriási örömmel fogadott határozat után átvonult a lelkes nép a várba, ahonnan politikai foglyokat szabadított ki fogságukból.

A lelkesedés nem akart szűnni, a nép nem tudott hazamenni. Este a Nemzeti Színházban, a nép öröme, teljes kivilágításban az eddig betiltott Bánk bánt adták elő. A színházat megtöltő közönség keblén már mindenkinek ott volt a nemzetiszíni kokárda.

S a nemzet riadóját, Petőfi Nemzeti dalát, különösen annak esküjét most is együtt mondta, esküdte a nép a költővel:

A magyarok Istenére esküszünk,

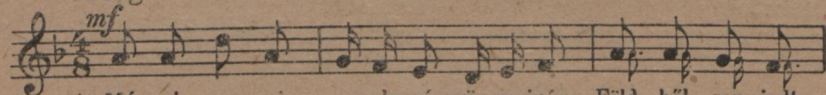
Esküszünk, hogy rabok tovább

Nem leszünk!

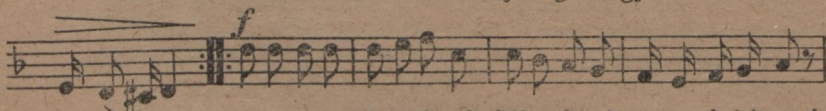
A századokon át rabságban, elnyomásban szenvedő nép álmai, vágyai váltak valósággá ezen a napon, amely azóta is a szabadság születése napjaként él a magyar nemzet szívében.

(Ének: Magyar március.)

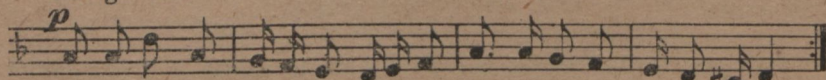
Allegretto.

1 Már-ci - u - si mesoly-gó gyöngyvirág, Föld - ből sar-jadt
Már-ci - u - si tett-re-kész if - jú-ság. Úgy szü - le - tett

gyöngyá - lom. A ve-zére Pe-ter volt, Cédrusfa volt, meg nem hajolt, nem!
ma - gá - tél.

Megcsó-dál-ták a hi-tét, vir-tu-sát. Min-de-nütt a vi-lá - gon.

Új március, kell-e még ifjúság
Az új magyar határon!
A földből még fakadt itt gyöngyvirág,
Törhetetlen hit, álom.

Szétugraszítjuk ezt a hadat,
Mely, ég tudja, honnan szakadt ránk.
Lesz még itten új tavasz, gyöngyvirág,
Fakad itt még hit, álom!